

Artikelarkiv Arvesølv 2019

Munkebohallen 50 år

Af Ellen Reichstein Rasmussen

Det er næppe forbigået nogens opmærksomhed, at Munkebohallen fyldte 50 år den 1. november sidste år. I den anledning blev der omdelt et festskrift til samtlige husstande i Munkebo. Skriftet beskrev i korte træk hele Munkebo Idrætscenters historie. Ikke mindst det frivillige arbejde var der fokus på, men også byfesterne og arrangementerne i hallen blev omtalt. Under arbejdet med jubilæumsskriftet dukkede der gamle historier op, som nær var gået i glemmebogen. For eksempel skrev en unge munkebejser, Ellen Reichstein Rasmussen, en stil, som hun afleverede til optagelsesprøven til 2. real på Mølkærskolen i Munkebo. Stilen blev offentliggjort i Lokal Posten den 27. juni 1968. Af ukendte årsager blev det ikke i avisen nævnt, hvem der var forfatter til artiklen, men den gengives her i sin fulde længde, nu med den nødvendige byline.

Vi sparer til

Overalt i Danmark spares der på livet løs. I enhver by findes der et ønske, som man selvfølgelig gerne vil have opfyldt, og her i Munkebo har vi også et stort ønske, nemlig at få den idrætshal, som der er så stort et behov for.

Det store behov skyldes nok, at Munkebo, fra at være et lille bysamfund, er blevet til et hurtigt voksende industrisamfund. Der er derved blevet et uhyre ”overskud” af børn og unge, da disse nemlig udgør 70-75 pct. af indbyggerne. Af disse børn og unge er nogle mere aktive og opfindsomme end andre, og på næsten samme måde er det hos de voksne, og derved fremkommer der to grupper, de aktive og de passive. Dette sætter splid i befolkningen, og hvad ville en hal så gavne? At få et sted, hvor man kan mødes, prøve på at udvise lidt energi, finde nye kammerater og lære folk at kende fra den naturlige side.

Vi kan hurtigt se, at vi mangler en hal, og hvis den kommer, så vil den rette en masse af det op, der er gået til grunde; men hvor får vi pengene fra?

Her i Munkebo findes der også initiativtagende mennesker, og det nyder vi godt af alle sammen. Disse mennesker fandt ud af, at en byfest som tradition i den ellers så traditionsfattige by måtte være helt på toppen, og den 2. og 3. september 1967 blev den første Munkefest holdt. I løbet af de to dage var så godt som hele Munkebo og omegn i aktivitet. Eleverne fra 1.-7. klasse lavede optog gennem byen, på festpladsen var der arrangeret alt fra auktion over Munkebogens egne kunstværker til Poul Dissings blanding af host, grynt og musik, og de to festaftener gik med højt humør, sang og dans til pigtråds- og dansemusik.

Ved denne fest fik vi et overskud på ca. 25.000 kr. som vi lagde til den ¾ million kr., som A. P. Møller havde skænket byen. Vi holder så den anden Munkefest sidst i august i år, og vi håber selvfølgelig, at vi har fået så megen erfaring, at vi kan holde en endnu bedre fest end den første.

Børge Kristiansen lagde lastbil til, da der var optog gennem byen

Men man kan jo ikke holde fester hele tiden, og da den ene fest om året ikke er tilstrækkelig, hvis vi skal have en hal i det tyvende århundrede, fandt man på andre løsninger, bl.a. lodseddelsalg og papirindsamling. Det helt store skridt, synes jeg, blev taget, da man dannede Støtteforeningen for Munkebo Idrætscenter, der er en forening, der forsøger at få penge ind til hallens bygning og senere til dens drift. Et medlemskab i foreningen er rimeligt, det koster 20 kr. årligt, hvad der er en udgift, der burde sættes på alle forsørgeres budget.

Endvidere findes der en forening med navnet Munkebo samfundet, som ikke er en forening, der beskæftiger sig med problemerne omkring hallen; men den forsøger at få skabt sammenhold i byen, hvad der langtfra er i øjeblikket, og hvis vi får det sammenhold til hverdag, som der blev udvist ved Munkefesterne, så er vi nået langt, da det bedste jo ville være, om vi stod sammen om opgaven.

Hallens beliggenhed har stået som et spørgsmål for næsten alle, men spændingen blev udløst, da kommunen skænkede byen et areal ved Mosevangen. Dette er et ideelt sted, da det er et stykke fra byens centrum med larm og os. Da alt nu ser ud til at tidspunktet nærmer sig, hvor vi ser hallen skyde op ved Mosevangen, er spørgsmålet, om vi forstår at bruge den.

Flagalleen var på plads, da Munkebohallen blev indviet i november 1969

Hallens indretning bliver vel som enhver anden hal, i første omgang bliver der i hvert fald muligheder for at dyrke indendørs sport, såsom gymnastik, badminton, bordtennis. Senere har man regnet med at anlægge et friluftsareal, hvor man kan dyrke fodbold, håndbold, tennis, rugby, svømning m.m., så hvis man bare har den smule energi, der skal til for at komme i gang, så skulle det hele komme af sig selv.

Mange af de ældre her i byen regner ikke med, at de kan få gavn af hallen; men efter at sammenkomsterne for de ældre altid har været holdt i skolernes trange lokaler, kan det jo være, at de også kan få en aften i hallen en gang imellem.

Den dag, hallen står klar til indvielse, synes jeg, at vi har vist, hvor meget beboernes aktiviteter er værd. Er der ikke en glæde ved at kunne sige, at man selv har været med til at bygge hallen op? Jeg håber, og mange andre gør sikkert det samme, at der i hallen vil herske en ånd af livsglæde, sammenhold, energi og sportslig stolthed.